

# SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

## A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

|                                                                                                                                                  |                                                                                                                                    |                                                                                                                                                                                                                                                                           |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <div>ELŐFIZETÉSI ÁRAK:</div> <div>Egész évre . . . . . 4 frt.</div> <div>Fél évre . . . . . 2 frt.</div> <div>Negyed évre . . . . . 1 frt.</div> | <div>Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:</div> <div>Nagy László.</div> <div>Segéd-szerkesztő:</div> <div>Hulinka Sándor.</div> | <div>SZERKESZTŐSÉG:</div> <div>Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok</div> <div>Kiadóhivatal:</div> <div>városház, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések</div> <div>küldendők.</div> <div>Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.</div> |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|

### Vasutunk.

Mottó: Más szemében kend a szálkát  
megleli, —  
Magáéban a gerendát feledi.

(1.)Mikor e sorok napvilágot látnak, valószínűleg akkor már az előzetes egyezség meg lesz kötve valamelyik vállalkozóval a N.-Károly-Zilah-Sarmaság-Sz.-Somlyó vicinalis vasut kiépítése tárgyában. Meglehet tehát, hogy a 12-én tartott érdekeltségi gyűlésen tárgyalt zártajánlatok elbírásával egyelőre eldőlt a sz.-somlyói pályaház elhelyezésének ügye. De azért úgy hisszük, hogy ez által nem csépelünk szalmát az alábbiak elmondásával. Mert hisz ez még csak első form és ezen felül még igen sok tényező és körülmény fog befolyjni a végleges megállapodásig.

Ez alkalommal csak azt akarjuk kimutatni, milyen jó indulattal viseltetik irántunk a „Szilágy-\*) és milyen méltán irtuk jelen cikkünk homlokára az ott olvasható mottót.

Azt mondja ugyan is négyszegletű (□) ur, hogy a leollózott pályaképen a s.-cschi határban tervezett állomás távolságra a város közepétől számítva nem mondható ugyan éppen csekélynek, de semmi esetre sem ismerhetjük elrészünkről azt oly nagynak és Sz.-Somlyó városára nézve oly sérelmesnek, hogy az állomást 95,000 frttal több költséggel (ennyibe kerülne ugyanis az állomásnak a város által kívánt helyen való létesítése) a város közepéig bevinni szükséges lenne“

\*) Folyó évi 1-ső számának (□) jegy alatt közlött cikkét nem kisérván megjegyzéssel, azt egészen magáénak jelezte ez által. (i.)

## TÁRCZA.

### A várakozás.

Úl a szép nő boldogan, merengve,  
Képzete messze, messze száll,  
S ki szívében hordja hü szerelmét:  
Hón epedve kedvesére vár

Várakozni! Ah! milyen nehéz az,  
Mindenik pere egy mennyot veszít,  
Az tudja csak, a ki átálmodta  
A szerelem rózsás álmait.

Kopogást vél hallani . . . Ah! ó az!  
Szíve dobban . . . édesen figyel.  
De semmi nesz . . . még a légy se szállong . . .  
Hol maradhat hűtlenül így el?

Mikor elment, sohajokkal vált el. —  
S hogy hamar jó, esdve fogadá,  
Ifju nejét, a ki úgy imádja,  
Hogy is hagyná el olyan soká?

S vár a szép nő, boldogan, merengve  
Füzi egyre édes álmait . . .  
Nem is sejtí, hogy mostan a „kedves“  
Másnak karjaiban álmodik!

Petri Mór.

### Liliomfy Friczi bosszuja.

(Rémes farsangi történet.)

Elbeszéli: San(s)D'or.

I.

— Igenis, úgy van nassám, a mint elrebegém  
vala!  
— Bizonyosan tudja ezt maga? Hihi! . . .

Nos! ha annyi jó akarat, logika és igazság van a (□) ur cikkének Sz.-Somlyóra vonatkozó többi részében (már pedig annyi van) mint az aláhuzott sorokban, bizony nem köszönjük meg jóakarátát, nem irigyeljük logikáját és nem cseréljük el igazságszeretét!

Azt mondja ugyanis (□) ur, hogy „az általános tervezetben a sz.-somlyói állomás az államut közvetlen szomszédságában a 30—31 klmtrbe helyeztetett; az ugynevezett s.-cschi nagy Kraszna-hid mellé, mi a városnak a 2.5 klmtrbe eső középtől 2.2 klmtr, a 30.2 klmtrnéllevő város végétől azonban csak 700 mtr távolságra van.“

Lássuk már most quadrat ur állításának igazságát! Sz.-Somlyó városának közepe a 28 klmtrnél van. Ettől 2.5 klmtrre berendezni a leollózott terv a s.-cschi (és akkor nem sz.-somlyói) állomást. Sz.-Somlyó érdekeltsege azonban az 1.8 klmtrnél ohajtja elhelyeztetni a pályaudvart tehát 900 mtr hosszúságú pályatest kiépítéséről van szó, a mi 1.8 klmtr távolságra lesz a város közepétől, tehát éppen annyira, mint a zilah-i állomás a város közepétől. És még is azt mondja quadrat ur — és állítása éppen azért nem quadrál — hogy mi a város közepéig akarjuk bevinni az állomást.

Mily nagy baj ha az elfoglultság lesz ur a higgadt ítélő tehetség felett!!

Eppen így állanak meg (□) urnak többi számadatai is, de a zokkal most nines szándékunk foglalkozni. Ánde kénytelenek vagyunk foglalkozni azzal, a mit (□) ur ugyan hallgatni jónak látott.

Azon 900 mtr hosszúságú pályatest, mely a vitatott két pálya-udvar közé esik, vagy most, vagy később, de előbb-utóbb kiépítendő lesz. Ugyanis Sz.-Somlyó nem sokáig lesz vég-

— Tanum reá az ég milljó csillagával, a hold ezüstös sarlójával, a . . . a . . . izé. És ha nem hiszi nassád, itt van a meghívó a zsebemben.

Liliomfy Friczi bele mélyeszte kezeit tubákszinü kabátja zsebébe. Onnan kihuzta s keresgélt fecskefarku szalon rokkja belső és külső zsebeiben. Ugyan ezt ismétlé palmaágba játszó virágos selyem mellényével, legutóbb a prózai nadrág zsebbe mélyedt az izgatottan keresgélő kéz.

De a „meghívó“ csak nem került elő.  
Á la szomorú füz módra fésült üstöke izzadni kezdett.

Megpirult mi it a pipacs, hanem szerencséjére lángelméje készen állt segítségére s legott kimenté zavarából.

— Ah! most jut elmémbe! A meghívót az nyirrodában felejtetém az toilette-asztalon a puderes doboz mellett. Holnap el hozom, vagy ha nem is hozom el, nassád talán hinni fog szavaimnak, nemde Katinka nassám?

Katinka „nassám“ bájos igent bólintott fejcskéjével, mi alatt a mosogató ronggyal az utolsó tányért is megtörölte a paradicsom-martástól.

— Tehát a timár színben lesz?  
— Igen, az timár szalonban.  
— Én Istenem. Hihi!  
— Mit mosolyog nassád olyan nevetve?  
— Azt a szalont. Olyan furcsa szó az. Nemde diákul van?  
— Nem biz az kérem alásan, mert az latinul szól.

— Hát aztán mikor kezdődik?  
— Este pontban, minutum hét óraker.  
— Hát aztán mennyi az antrét?  
— Egy személytől harmincz grajczár.

állomás, hanem előbb-utóbb mulhatlan összeköttetést nyer a Margitta felől jövő bihari vonallal. Ha most építetik ki e vonal-részeske határtalanul meg lesz könnyítve a margittai összeköttetés és megrövidítve a létesítés ideje — ha nem, nem. De hát nem áll-e érdekében ezen összeköttetés a megyének, a létesítendő vasutnak és hadügyi kormányynak egyaránt!?

Azon állítás pedig, hogy ezen 900 mtr rövid pálya-rész 95,000 frtba kerül — ignotus fallit, notis est derisui. Pergesz főmérnök ur a legnagyobb jóakarattal készítette a tervet és költség számítást, de minden tételéből kiri, hogy a viszonyokkal teljesen ismeretlen volt. Pl. a kisajátításokra 25,000 frtot vesz fel — pedig ez alig egy ötöd részével eszközölhető leend.

Egyébiránt a tárgyalásnál is csak az volt a vita tárgya, hogy a Sz.-Somlyó által kívánt helyen helyeztessék el a pályaudvar, hogy ne legyen fejállomás. És ez könnyen eszközölhető.

Zilaht azonban megdicséri (□) ur, hogy eláll a „Czigányi eltérőig egy kettős vágányu, pálya felállításától“ és megelégszik a „4 klmterre befutó fejállomással.“

Más szemében kend a szálkát megleli,  
Magáéban a gerendát feledi. (Q é d.)

A fennebbiek\* már nem\* csak szedő-gyerek, hanem a „metrompás“ kezén is keresztül mentek, sőt a „gépbe“ is „bevoltak löve“, midőn a folyó hó 12-én tartott érdekeltségi gyűlés lefolyásáról értesítést vettünk.

Ha az értesülés után irtuk volna a fennebbieket, lehet, hogy némelyeket másképpen irtunk volna — így azonban kénytelenek vagyunk így szólani Pilátussal: „a mit irtam megirtam.“

— Harmincz krajczár! Akkor — akkor nem megyek!

— Ne ejtsen a kétség dühöngő hullámiba! És miért nem jönne?

— Mit képzél, én és harmincz krajczáros multság!

— De kérem nassád legyen meggyőződve, hogy elegányos multság lesz; a Pipaszárék fognak zenélni!

— Pipaszárék! Pfuj! A harmadik banda!

— Ott lesznek Csóri Juliék is.

— Mit, hisz annak az apja még nem is czéhbéli mester. Már most azért sem megyek.

— Nassád!

— Nem, nem! Hiába is beszél, nem és nem!

Liliomfy lehajtá fejét. A lángész ismét győzedelmeskedett.

— Rittig! A „vörös kutyában“ is lesz bál.

— A vörös kutyában?

— Igen! Ötven krajczár ánrét mellett.

— Ah!

— Dénes Lacziék lesznek ott zenélni.

— Ühm.

— Ott lesz Csipkés Trézsi is!

— Na oda már elmegyek.

— Hattyu kezeit reá! Tehát eljön?

— El!

— Oh, öröm mámora ne ziháld szét keblemen a lajbit! Vagyok bátor az első négyesre elgácsérozni.

— Lesz szerencsém.

— Részemről a szerencse!

Liliomfy ur tulbaldog volt. Örömeben egy 15 éves fiut ingyen megberetvált.

sokról például erős záporok vagy felhőszakadások után az illető községi hírnök vagy jegyzőnek sürgősen jelentést tenni.

Nagyon sok munkaerő megyen veszendőbe vicinális utainknál a miatt, hogy a napszámok ledolgozásánál nincs meg a szakértő felügyelet. Nem magasabb műszaki képzettséggel bíró hivatalnokot értünk ez alatt, mert ilyennek alkalmazásában módunk nincsen, de olyan egyént, ki az utszanczok ásásánál, a töltések, hidak, át-ereszek készítésénél legalább a legszükségesebb ismeretekkel bírva, némi helyes irányt tudna adni a munkának.

Sok munkaerőt felemésztenek azon apróbb romlások, a melyek hetenkint vagy kéthetenkint egy utkaparó által könnyen elvégezve, egy évben 60—70 frtb. kerülnének s az utak járható állapotban tarthatók lennének, — míg nagyobbra növe az által, hogy az igazításra csak hónapok sőt évek múlva kerül a sor, — ugyanazon községnek gyakran 2—300 frt értékű munka erejét emésztik fel, — és e mellett az utak többnyire járhatatlanok.

A takarékoság nagyon szép és helyes dolog, de a tulságba vitt takarékoskodás ha valahol, a vicinális utak elhanyagolásánál megbosszulja magát.

Mi elmondottuk, mily intézkedéssel lendíthetnénk e kérdésben valamit, a ki jobbat tud, mondja el ő is a magáét.

Ilyes kérdések megvitatásával a köztitgynek csak hasznára lehetünk.

Bölöni Sándor.

## Közegészségügy.

Két cikkben soroltuk fel e lapok hasábjain azon szükséges rendszabályokat, melyek végrehajtását, életbe léptetését városunk közegészségügye megkövetelné. Ráműtattunk a káros befolyást gyakorló tényezőkre s röviden, a mennyire e lap terjedelme megengedheté, ezek elhárításának módjait is felelmitők. Mennyi valósítható azokból, mennyi lehetséges a mi viszonyaink között, mennyi nyor életet, vagy merül feledékenységre: . . . „Lássák a consulok!” — Azt mondja az írás, hogy „Zörgessetek és megnyitattik nektek!” Nem felesleges tehát ebbe a jelmondatba vetett erős bizalommal hangoztatni folyton és komolyan „cum studio sed sine ira”, hogy századunk korszelleméhez méltón haladnunk kell minden téren és így a legfontosabbon is: a közegészségügy terén, mely legkövetlenebbül érdekel mindnyájunkat egyenként és összesen.

Miolta a természettudományok műveltetnek, századokon át nem tettek a tökéletesedés felé oly óriási lépéseket, mint a legutóbbi évtizedek alatt, midőn a felfedezések és találmányok évről-évre szakadatlan láncolatban következtek egymás után. Egy napon megéso-

— Mi az papa?! szól a szép leány felrezenve álmodozásából.

— Egy levél, szól az alispánné s csaknem egyszerre kérdezik: kitől jött?!

— Jaj barátim, szól az alispán megtörölgetve szemüvegét, ez ritka levél. Ez egyenesen Pestről jön. . . .

— Csuda hogy el nem fáradt, szól Malvine mosolyogva.

— Még pedig, még pedig. . . Na találjátok ki honnan? A melyitek kitalálja egy barackot kap. — Meg köszönjük! Mondja papa, nem a miniszteri tanácsoséktól, a kikkel a buziási fürdőn ismerkedtünk meg?

— Oh nem; ez az én kedves tanuló társamtól Tinney Balinttól jön.

Malvin e név említésére könnyedén elpirult s nem fakgatódzott tovább; de az alispánné élénken szólt:

— Csuda hogy eszükbe jutottunk; hisz majd egy fél éve, hogy nem irtak egy batkát sem.

— Oh hogy ne, Benő csak egy hónapja sincs hogy megköszöntötte apát, a születés napjára, szól Malvin kissé remegő hangon.

— Kötelessége is, mert keresztapja vagyok az ebattának!

— De ám más ember, ki annyi elfoglaltság között s olyan nagy városban, Párisban lakik, aligha megemlékezett volna rólad kedves papa. Hiszen ott még a kalendáriumban is más időszámítás lehet. . .

— O ó, te kis tőke bal, (az alispán e szót „schockfisch” szokta ezzel helyettesíteni) már hogy is ne volna ott más időszámítás. . . . No persze a te kis libuska eszed. . .

— Papa, ne sértegessen, mert én . . . én akkor nem kötöm meg a hálósípkáját. Bizony!

— Jól van nő! De lássuk mit ír ez a vén tromf nekem.

— Ó, ó — te fiatal! szól az alispánné mosolyogva.

— Az hát! szól az alispán kiegyenesedve. Nekem csak a szemeim vének; im hát olvasd fel Malvinom, hogy mindnyájan halljuk.

dáltuk az artézi kutakat, bennök a geologia és mechanica előhaladását s már ott volt egy újabb vívmánya a tudománynak, az Edison-féle telefon, rögtön utána a fonograf és mire ezek híre elterjedt a művelt világban s ez eszközök végig útzták a városok nagy részét, ismét új győzelem szárnyalta át a világot: Pasteurnek, a hírneves párisi tudósunk tudományos vívmányában. Ma már minden téren haladni kell, levetkezve a régi patriarchalis szokásokat, mert elmaradni annyit tesz, mint elenyészni. Az előhaladásnak őrei, kiknek kötelességük felhasználni azokat a vívmányokat, melyeket a tapasztalat s a tudomány évről-évre kifejti, minden ember lakta helyiségben azok a szakközégek, kik épen e célra külön bizottságokba vannak csoportosítva. Így van rábizva a közegészségügy mindenhol az „egészségügyi bizottságokra” melyek feladata, értékesíteni a tudomány hasznait gyakorlatilag. Nagy városokban, hol meg van már kellő tekintélye s ez tiszteletben is tartatik, ez a bizottság nemcsak arra hívatott, hogy „kérdésre” megmondja azt, hogy ez vagy amaz káros vagy veszélytelen-e a közegészségre, ez vagy az az új épület alkalmas-e lakásra — hanem mielőtt az épület felelemeltetnék egyszerűen vagy emeletekre, az építési terv bemutatására kötelezett tulajdonosnak megszabja, hogy miként építhet? „Az épített köteles — például — a pincelakások ablakai nagyságát egyenként 30 □ deciméterrel nagyobbra vágatni, az igen kicsinynek tervezett szobákat tágasabbá tervelni, a meredek lépcsők helyett menedékesebbeket állíttatni és vízvezetékéről gondoskodni, stb.” — Mert különben nem építt!

Ez elvek vezéreltek akkor, midőn „jobb és egészségesebb levegőt akarván városunkban, rámutattunk ama tényezőkre, melyek akadályul szolgálnak. Egy következő cikknek feladatául kellett fenntartani azoknak, mint fontosabbnak, kiegészítését.

Hogy minő fontos lakásainkból eltávolítani, és pedig minél gyorsabban eltávolítani a tisztítás, konyhai s ipari célokra elhasznált vizeket és hulladékokat, azt magyarázni, két előbbi cikkünk után, nem tartjuk szükségesnek. Elég rámutatunk azon törvényekre, melyeket kifejti a művelt világ majd minden városa, hogy csatornákkal és vízvezetékekkel hálózza be utcáit. Nálunk, ép úgy mint megyénk más városaiban, kevés gond fordítatik ez irányban, megfelelni a közegészség követelményeinek. Talán azért, mert nagyon keveset kell tenni. Nem többet mint a mennyit a példabeszéd mond: „Saperjen mindenki a maga háza előtt.” Igaz, hogy nagyon sokan vannak, kik inkább szeretnek a másoké előtt sepregetni!

Városunkban, a mellékutcaikat nem számítva elég jó földfeletti csatornarendszer volna, melynek mintájára ha a sűrűbben lakott mellékutakban is hasonlókat alkotnánk, az adott viszonyokhoz mérten a lehetőséget megtehetjük már. A közegészségügy e követelményét tehát azon szükségletek közé sorozzuk, melyekről előbbi alkalommal szözlöttünk. Lássuk el tehát állandó, köves csatornákkal azon utcáinkat, melyekben ma nincs a víznek lefolyása, melyekben a szomjas föld mohón issza be a lakházakból kibocsátott romlott folyadékokat, a föld felületén hagyva — egy záporosó megkönyörülésig — azon anyokat, melyek további romlásukban befertőzik a levegőt vagy mélybe jutva kútjaik ivóvizét.

Am egy jól épített, kövezett vizut, utcai szabad

Malvin finom kezeckéjébe vette a levelet s a husos betűkről egy kötöttüvel lekapargatva a porzót a következők kerültek elé:

— „Kedves öreg barátom, Domokos! Tudod milyen rest levélíró vagyok; — életemben nem kis hátrányomra szolgált ez már, így például a miatt kellett egy kedves lénytől is elszakadnom, a kit szerettem s ki talán viszonzta is érzelmeimet; de midőn tiz havi külföldi tanulmányi utamból haza jöttem a másé lett a miatt, azt híve, hogy elfeledtem. (Az alispán összeránczolt homlokán babrált a pipa csutorával, míg az alispánné némi jól eső érzéssel arczán, figyelt.) De az a lény most boldog s én is annak mondhatom magamat, — bárha e miatt sokáig nem tudtam megbocsátani magamnak. . . .”

— Kiről beszél itt a bácsi, mama?

— Hát az ugy volt kedves lányom, hogy. . .

— Hogy volt, hát ugy volt, hogy jól volt; — punktum! szól az alispán kissé morózus hangon.

— De én előttem is csak ugy lenne érdekes a levél, ha tudnám kikről ír, szól Malvin szelíd duzzogással.

— Egy nénéről, na! Hát ugyan ezzel sokat érsz, mi? szól Domokos ur s utánna mormogta a bajusza alatt: már mégis csak ostoba voltam, hogy a leány kezébe adtam a levelet; de ki hinné, hogy olyan vén ember ilyenekkel törődjék? — No olvasd hát!

— „. . . a mi nagyon természetes is. De ezt az ifju hajtások jóvá tehetik. . .” Édes apám mi az az ifju hajtás?

— Mi? Már miféle kérdés ez, hát nem láttál te ifju hajtást a . . . a . . . baraczk fán?

— Igen! láttam.

— No hát akkor olvass tovább.

— „. . . Örömmel tudatlak, hogy kedves Benő fiam, az én büszkeségem (Malvinak kissé remegett itt a hangja,) haza érkezett tegnapelőtt Párisból, a hol „Kálvária” című jeles festményével végleg kiküzdté a művészi nevet, s mely — mint a lapokból olvashattad is, — az elsőrangú Salon kiállításán is méltó feltűnést keltett (a Malvin arca kigyult egy kissé,) és sajtáságos ez a kölkök alig rázta

csatorna még nem elég ha csak ki van építve s az esőzések, átjáró szekerek betöltik, mint a hogy ez kevés kivétellel nálunk is van, ugy annyira, hogy a szék és gyalog ut igen lassan szárad fel, mert vízlefolys nincs. Természetes, hogy ilyen utcákban az udvarokból kifolyó összes folyadékok heteken sőt — ha eső nines — hónapokon át nem távolodnak el. — A vízfész beszívárogo vagy elpárolog lassan-lassan, a bomló anyagok nagy része pedig sűrűl a felületen és mély tálat. A közegészség ennélfogva okvetlen megkivánja, hogy — városi rendelet szerint, mely ne csak papirosan legyen, meg szép tenor hangú dobosok által komoly hangon kiabálva — „Mindenk! seperjen a háza előtt” és tartsa tisztán a vizutat! A ki szereti a szepet és a tisztát, az ugys megteszi; a ki nem, annak nem elég csak a „dobolás.” Valami egyebet is kellene megpróbálni, például egy-egy kis birságinot a „Báthory vár” meg a „Bem-tér” javára. Midőn e sorokat írjuk, bárki tapasztalhatja, hogy egy telek előtt a „Báthory körben” G. polgártársunk oly tisztán tartja ma is a vizutat, mint évek óta mindig, dacára annak, hogy ezt a jó példát az egész utca nem követi. Egyetlen egyse.

A vizutak tisztántartása mellett a gyalogutak, és székert jó karban tartása is megkivántatik. Másként a vizutnak tisztán tartása alig lehetséges. De meg másfelől ez rendészeti szempontból is megkövetelhető. A megyeházutea egyik oldalán van cultivált járda s ez is hónapok óta ugy el van mosva a víz által, hogy eltekintve attól, mikép ez utca a legáltalánosabban használt sétaút, bár e kérdés is elég fontos, estí órákban az itt járás már veszélynékülínek nem mondható.

Röviden még csak az ivás és főzésre használt vízi kútjainkról kell megjegyzést tennünk ez alkalommal. E célra használt kőzkútunk — ugy tudjuk — nines. Ennélfogva csak a tulajdonosoknak — íknek gusztsa határozza meg, hogy olyan vizet használjanak a minőhöz nekik apétitusok van tesszük azt az ajánlatot, hogy nyílt vedres kútjaikat alakítsák át jó fedéllel ellátott szivattyus kuttáká, mely meg van óva ez által, hogy vízbe szemét, por és vigyázatlan állatok kerüljenek. Vagy, a ki ezt nem teheti, legalább deszkafédllel lássa azt el.

(Folytatjuk.)

## Takarékpénztár közgyűlése.

A krasznamogyei tak. pénztár egyesület egyleti elnök Réner Albert előklete alatt 1886. évi márczius hó 21-én tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyen 30 részvényes 269 részvénnyel volt képviselve.

Elnök Réner Albertnek az egylet vagyoni állását és üzlet menetét az 1885. évet illetőleg tüzetesen ásmertető jelentése a mennyiben a közgyűlés ezen jelentésből az egylet előhaladásáról értesült, örömmel vétetett tudomásul s elnöknek a tapintatos vezetés és buzgó eljárásáért jegyzőkönyvileg köszönet nyilvánított.

Az 1885. évi üzlet eredménye: 2236747 frt 95 kr forgalommal, 498254 frt 92 kr vagyonnal, 44171 frt 72 kr jövedelemmel és a hatvanézer frt részvénytőke 6% kamatának 3600 frtnak levonása után fennmaradt 10137 frt 30 kr tiszta nyerménnyel tudomásul vétetett, s a tisztviseléség a felügyelő bizottság javaslatához képest ezen számadás kötelezettsége alól a fenttartandók fentartásával felmentetett.

A 60 ezer forint részvény tőke 6% kamatának levonása után fennmaradt 10137 frt 20 kr tiszta jövedelem felosztása a következőleg eszközölletett: a) tartalék tőkéhez 10 % 1013 frt 72 kr, b) jótékony célra 5 % 506 frt 86 kr, c) elnök tisztelet díjába 5 % 506 frt 86 kr, d) alelnök tisztelet díjába 2 %

le az utiport magáról első szava az volt: „Mikor látogatjuk meg Faázy Domokosékat.”

Malvin elakadt.

— Nem adnád át nekem tovább olvasás végett; — tán ki is fáradtál már? szól most az alispán.

— Oh nem! Csak egy kicsit pihenek. . . .” A dolog meglepett; de jó érzést keltett bennem. Örvendek, — hogy fiam vágyik oda, a hol én legszívesebben látom — a ti körötökbe. A tájék regényes és szép és — — Itt két gondolat jel van, mit jelent ez papa?

— Az azt jelenti, hogy ottan pihent az a vén bolond. Bizonyára pipára gyújtott. Olvasd csak tovább!

— „A mellett, hogy a vázlat könyvét egy pár szép festménnyel gazdagítja, szívében egy másik szép élő-kép arczvonásait is örökre bevésheti és ezt tudod már ki?” Ki az papa? kérdé most a leány dobogó szívvel s majdnem akaratlanul.

— A béres gyerek. Olvasd csak tovább!

— „Kivánom, hogy a fiam megérkezése, — melyet egy-két nap válszt el, — leányod — —

— Hopp! szól Domokos ur most nagyot ugorva és sebtén kirántotta a levelet a leány kezéből. Majd a többit én olvasom el — magamnak.

— Oh istenem! szól Malvin kedves duzzogással, hisz már csak most lett volna érdekes! Leányod — „ról,” — „nak,” — „ért” . . . Itt valami rólam van írva!

— Semmi „nak,” — „nek”; hanem „től” — „től.” Bizonyosan azt írja, hogy téled tiltsam el a fiát, mert oda is elment már a jó hied, te „kosaras kis asszony”!

— Apa! Én mindjárt sirok!

— No persze, csak már éppen az hiányzik, hogy a nap örömei teljeseleg legyenek, — a te pityergésed, zsörtölődött a jó Domokos bácsi s azzal egy pár hatalmas füstgomolyt bocsátva maga körül, gyorsan dolgozó szobájába ment.

(Folyt. köv.)

202 frt 72 kr. e) tisztviselők jutalékába 4 % 405 frt 44 kr. f) osztalékba 1200 részvény után a 5 frt. 6000 frt. g) tisztviselők segélyalapjára 300 frt. h) szolgálattartásáért 37 frt 60 kr. i) szelvény bérlegére 84 frt. k) tartalék alaphoz a 10 %-on felül 1080 frt.

A kettős könyvvitel alkalmazása iránt tett indítvány elvben elfogadtatott s elnök megbízott, hogy ha azt szükségesnek látja ezen takarékpénztárnál is alkalmazni esetben a könyvvezetők a kettős könyvvitel elsajátítása végett valamely más pénzintézethez leendő eltávozásra alkalmára költséggel lassan el ugyszintén ebből kifolyólag a netaáni alapszabály módosítása iránti javaslat megtételével is megbízott.

A váltó üzletnél az egyesek hitel mértéke legtáblablat iránt tett azon javaslat, hogy a legnagyobb hiteli egyén is egy időben hitelet mint elfogadó 5 ezer és mint kezes 10 ezer frtig vehesse igénybe elfogadtatott.

Az 1886 évi költség előirányzat 10,698 frt kiadás-al alapított meg.

Az igazgatóság javaslatához képest elhatározta a közgyűlés, hogy a Kálvin-utcai ház évi bérjévédelme egy csel-szerű üzlet helyiség építésére töltesse.

Elnök azon előterjesztése felett, hogy a Kálvin-utcai ház az 1887 évtől kezdve bérbe adassék-e? érdemleges határozat hozatala a jövő évi rendes közgyűlésre halasztott.

## Különfélék.

\* A szilágy-somlyó vidéki gazdasági-egyletnél most tavaszon eladásra kerülnek a következő három éves magas törzsű gyümölcsfák: Francia szürke renet 38 darab, — Orleansi renet 47 darab, — Casselin nagy renet 25 darab, — Téli angol arany pármén 157 darab és 11 paradicsom alanyra nemesített törpe ananász renet. Ezekből egész erős igen szép példányok, darabonként 50 krajczárért, közép erős 40 krajczárért, a gyengébbek 30 krajczárért kaphatók. Ezekon kívül eladandó 250 darab rendkívül szépen fejlett igen erős egy éves nemesített téli angol arany pármén darabja 35 krajczárért. A jelzett oltoványokra előjegyzéseket elfogad ifj. Páskuj József és Bölöni Sándor guzd. egyt. titkár.

\* Ipolyi kinevezetése. A hivatalos lap közli Ipolyi Arnold besztercebányai püspöknek nagyváradi lát. szert. püspökké történt kinevezését. Ipolyi a magyar közművelődési egylet terén máris elévűthetetlen érdemeket szerzett. Mint tudós és író elsőrendű helyet tölt be. A művészeteknek nagylelkű pártfogója. A népek valóságos atyja. Eddigi szerény javadalmából a legnagyobb részt közszélokra áldozta. — Még püspöki lakásának egy részét is iskolának engedte át. Mint papot mintaképnek követte ahirendelt papja, és mint hazafi a besztercebányai egyházmegyét egészen megfiasztotta a hazafiennes üzemlektől. A ki már eddig is ily sokat és nagyot művelt, ahoz méltán fizethetünk nagy reményeket most, midőn a nagykéntielyű és elég javadalmazásu nagyváradi lát. szertartásu püspökséget veszi át. Isten éltesse sokáig hazája és egyháza javára!

\* A múlt hó 28-án a n.-várad püspöki székesegyházban délelőtt a tanuló ifjuság és nagyszámú közönség jelenlétében ünnepélyes búcsúistenizést tartott Ipolyi Arnoldnak nagyváradi püspökké történt kinevezetése alkalmából. A káptalan a napokban az új püspököt mostani székhelyén küldöttségileg fogja üdvözölni. A küldöttség vezetője Nogáll János felszentelt püspök és tagjai Winkler, Bubic, Fraknoi és több más kanonok lesz.

\* Varosunk közgyűlése a helybeli tüzoltó egylet jövő fennmaradása érdekében közadakozást hívta fel városunk vagyonosabb osztályát, pénzbeli adományokkal többen hozzá is járultak ugyan a közérdekű intézmény életéhez, azonban akadtak sokan — éppen a vagyonosabb és házbirokos osztályból, — kik minden megokolás nélkül tagadták meg jótékony adományukat. Ohajtandó volna tehát, hogy nemcsak az adakozók névjegyzéke, hanem azoké is, kik mint tehetősebbek a közjó érdekében filléreiket megtagadták, nyilvánosságra hozassák.

\* Nyitványos számadás. A múlt 1885 év márczius havában tartott gyermek színi-előadás alkalmából befolyt 67 forint tiszta jövedelemből a helybeli községi iskolába járó tanulók közül a jelen tanév folytan a következő tanulók láttattak el kisebb-nagyobb mértékben téli ruházzal: Kele Ákos, Balázs János, Domokos Mihály, Kelemen István, Solyom Mihály, Földesi János, Soos Kálmán, Gézi József, Trénesi János, Pósa László, Szilágyi György, Gyulai Lajos, Kátra Endre, Antal Sándor, Landaner Simon, Schwarz Lajos, Szabó József, Dull János, Kozma László, Losonezy Zsuzsa, Czimer Mari, Demeter Zsuzsa, Oltyán Róza, Szalárdi Zsuzsa, Szabó Katalin, Vargha Ágnes, Márkus Katalin, Méhesz Teréz, Veress Eszter, Blaboli Anna, Klein Róza, Hoffman Pépi és Breiter Róza. Tek. Major György járásbíró ur által — büntetési díjakból — iskolánk részére beküldött 4 frt összegből: Virágh Zsuzsa, Jakab Mari és Vargha Károly tanulók. Mindazok, kik a fenti segélyezéshez fillérrelkkel hozzá járultak, fogadják a segélyezett tanulók, s a tanítótestület halás köszönetét. Szilágy-Somlyón, 1886. márczius hó 29-én Bogdán István igazgató tanító.

\* Kinevezés. A tasnádi kir. járásbíróshoz Balogh Győző n.-várad törvényszéki aljegyző albróvá nevezett ki.

\* Halálozás. A sz.-nagyfalusi községi iskola dérek tanítója Elek Józsefet folyó hó 24-én súlyos esapás érte. A szerető hites társ, a köztisztletben állott nő s önfeláldozó édes anya Elek Józsefné jobblétre szenderült. Temetése 26-án ment vége hol is a háznál emelkedett hangn inat zoványi ref. pap Viski Pál s a sirnál költői képekben gazdag s megható beszédet a szil.-szolnoki esperes és sz.-somlyói pap Nagy László mondották. Béké legjen a drága hamvak felett!

\* Testgyakorló társaság szerepel Mózes Károly igazgatása alatt jelenleg városunkban, mely eddig a színházban, most pedig a szabadban szórakoztatja az ilyen mutatványokat szerető közönséget. Mi — bár megvalljuk nem vagyunk éppen nagy barátai az ideg izgató mutatványoknak — szintén oda nyilatkozhatunk, hogy a társaság megerdemli a pártolást. Van egy pár igen jó tagja, a műsora változatos, mutatványai nem közönségesek, s mindamellett a belépti díjak igen mérsékeltek. Ajánljuk őket annál is inkább, mivel eddig csak nem minden előadásuk deficites volt; s így a jobb sorsra érdemes társulat nyomornak néz elébe.

\* Jótékonyczélu előadás. A szilágy-somlyói községi iskolai tanítótestület, a vezetése alatt álló tanintézet szegénysorsu tanulóinak segélyezésére, az iskolai növendékek által folyó 1886. évi április hó 4-én a színház helyiségében ének- és szavalattal összekötött színi előadást rendez. Előre is ajánljuk a nagy közönség s különösen a szülők figyelmébe, kik bizton szép számmal fognak megjelenni a mulból előnyösen emlékezetben álló előadásra.

\* Kataszteri felmérések. A folyó évben végrehajtandó kataszteri felmérések tárgyában a helyügyminiszter a törvényhatóságokat köriratban felhívja, hogy az illető városi és községi közegek a felmérésekhez szükséges előkészületeket tegyék meg és különösen a mérnöki jelekhez szükséges faanyag azonnali beszerése iránt intézkedjenek, a mérnöki osztályok részére természetben előállítandó lakásokat pedig, melyek egyszersmind iroda helyiségül is szolgálnak, a kiadandó értesítéshez képest tartsák készen, nehogy a munkálatok ezeknek hiánya miatt feltartóztatást szenvedjenek. A helyügyminiszter a törvényhatóságokat még felhívja, hogy utasítsák az illető városokat és községeket a pénzügyminiszterium által közvetlenül kiosztott előiránynak ismétli és beható tanulmányozására. A munkálatok csakis olyan községekre terjednek ki, melyekben a kataszteri részletes felmérés óta tagozat, rendezés, elkülönítés vagy egyéb változások történtek a birtokállapokban.

\* Vasúti előmunkálati engedély. A közmunka és közlekedésügyi miniszter báró Bánffy Bélának egy Zsitbótló kiágazó s Sülemeden s Lénárdfalun át N.-Bányaig vezető vasútra, egy évi időtartamra az előmunkálati engedélyt megadta.

\* A gyártott borok ellátása tárgyában, a földművelés ipar és kereskedelemügyi miniszteriumban tartott enquete által kiküldött bizottság, már kiküldözte a törvényjavaslatot. A törvény javaslat a következő pontokból áll: 1. §. Gyártott bort (műbort) áruba bocsátani, eladni és kimeríteni tilos. Gyártott vagy műboroknak azok tekintetnek, amelyek nem kizárólag szőlőnedvből (mustból) vagytisza ezukor, szosz hozzáadásával, vagy a nélkül; hanem vízből, szeszből, borkosavból, glicerimből, seprőből és más bort alkotó anyagok összetételéből, vagy ilyen elegynek természetes borral való keverésével állíttatnak elő. 2. §. A ki az 1 §-ban kifejezett tilalom ellen vét, a műbor megsemmisítésén kívül, 1 hónaptól 6 hónapig terjedő fogsázzal és 1000 frttól 2000 frtig terjedhető pénzbírsággal fenytetik. Ismétlés esetében a büntetés kétszeresen növekedik. A bírság két harmada a földmívelés illeti. 3. §. Jelen törvény végrehajtásával a földmívelés, ipar- és kereskedelemügyi miniszter és az igazságügyi miniszter biztatnak meg. E törvény nem csak a magyar borok hitelét és jó hírnevét fogja biztosítani a külföldi piacokon; de a bortermelőik anyagi viszonyaira is jótékony befolyással leend.

\* Az amerikai fegyházak fegyverzeit nem használják iparos munkára, mint nálunk, hanem földeket műveltetnek velők. S a földmívelésnél eredményt ér el Amerika a fegyverek által.

\* A legnagyobb nyomda a világon az Egyesült Államok tulajdonában van. A múlt évben e nyomda költségvetése mintegy 3 millió dollárra rugott; szedők és gépészek fizetése 1,380,000 dollárt tesz ki. Van 400 szedő, 45 gépész, 50 korrektor. A papírszükséglet egy évben száz ezer rizmánál többet tesz.

\* Husvét. Ez idén a husvét ápríl 25-ére esik. E században ily késő husvét még nem volt s nem is lesz. A huszadik században csak egyszer lesz ily késő husvét 1943-ban.

\* Angol humor. Abrams londoni színész nőrégiben pert indított Hudson színikritikus ellen, ki a következőket írta róla: Abrams asszony Schliemann tanár ásatásaira emlékeztet bennünket, mert ő valódi — régiség. A bíró hibba igyekezett megnyugtanni a művésznőt azzal, hogy a régiségek nem megvetendők, sőt, hogy minő értékesek, leginkább az bizonyítja, hogy nagy összeget adnak értük. Erre a művésznő haragosan azt jegyezte meg: igen, de a nagy közönség nem régiségek buvárokból áll, s midőn az a kritika rólam megjelent, mindennap kapok névtelen leveleket, a melyekben kérlik, hogy nem-e lajón feliratok vannak rajtam, s csodálkozásukat fejezik ki, hogy tagjaim annyira is épségben maradtak. Végre a bíró kiegyeztetette a feleket. Másnap Hudson ezt írta a színésznőről: Mint halljuk, Abrams asszony legközelebb ünnepl 18. születés napját. Gyermekei és unokái ez alkalommal nagy számmal gyűlekeznek össze.

\* Varró zongora. A zongora ezentul nem csupán szórakoztató, hanem hasznos bájto hangszerré fog válni. Párisban ugyanis oly zongorát találtak fel, mely játék közben varr. A zongorában alkalmazott tűk azonnal mozgásba lépnek, a mint a zongora billentyűit megütjük, s minden néven nevezendő kézvarrást végeznek. E czélra a zongorához több zeneművet írtak már, a melyek a köpenyek, kutyéyek, ingek és zsebkendők varrásához szolgálnak, s midőn a játékos az illető darabot lejárta, a zongorába alkalmazott varrógép is befejezte a varrást, a kész varrott tárgyat szolgáltatott.

\* A turnür száz év előtt. Az oly sok oldalról ostromolt turnür nem egészen újkori kinövése a női di-vatnak, sőt volt idő, mikor az ellen még a templomi szószekekről is folytattak harczot. — A „Magyar Hírlap” 1785-iki év folyamában olvassuk a következő érdekes sorokat, melyeket némileg mentségül idézzünk. Lássuk ezekből hölgyeink, hogy az újságírók már 100 év előtt is megmondták az igazat. Hogy ma nincs foganaja, ennek nem mi vagyunk az okai. Az illető passzusok így hangzanak: „Bécsben a nyavalyák közönségesek, uralkodnak nevezetesen a világ gyönyörűségének fekélyei, melyek közé számíttatik: a Bofána — Far-nevelő-Párna; a fő tetejére épült filogória és az anyagi pofa-festés.” — „A közelebbi múlt vasárnap ugy mint 10-ikben, itten (Pozsony) a r. katolika Anyaszentegyház minden templomaiban, a prédikáló székből a lelki pásztorok által azon felséges parancsot tétetett közönségessé, hogy a kik ennek utánna a K... nyerget, (holt nyelven Bofána) a cafrangos kalapot, a mezeizelen mejjét a bűnért haragvó Isten szent színe

elibe a templomba fogják vinni az arra rendeltetett templom komisárosok által mint botránkoztatók, akár-minemű rangu személyek legyenek azok, gyalázatosan kivézettetnek. Ha pedig valamely fehér mejjű dámának mezeizelensége elfeddése keszkenője nem lenne, s maga költségén nem is vehetne, az illető személy, jelentvén magát az eklézsia előjárói előtt, keszkenő fog néki adatni.

\* Az uzorásokról Budapestén listát vezetnek — mint a bérkoesírokról. A felintetes adófelügyelőség öszegyűjtötte az adatokat, s a rendőrség beirta szépen egy könyvbe, hogy nyilvántarthatók legyenek ez uraságok. Eddig 50 darab notorius uzorás neve ékesíti azt a könyvet. Bizony valami kis füzetkébe bár, de itt nálunk is lehetne numerizálni ezeket a lábón-járó vér-sipókat.

\* Mindazoknak, kik a folyó évi márczius hó 6-án a helybeli műkedvelő társulat által rendezett közvacsorához étel és italneműekkel, valamint pénzdományokkal járulni kegyesek voltak; valamint Bund Vilmosné, özvegy György Lászlóné, Huberth Józsefné, Nagy Lászlóné, Szathmáry Réner Otília és Virág Gyuláné úrnőknek, kik a közvacsora alatt az ételék és italok kiszolgáltatása körül fáradozni sziveskedtek. — a műkedvelő társulat legmélyebb köszönetét nyilváníja. Minthogy pedig a Szilágy-Somlyó ez évi 11-ik számában közzé tett számadásból tévedésből kimaradt az, hogy özvegy Farkas Józsefné urasszony a közvacsorára 1 frtot adományozni kegyeskedett, most utólag ezen adományt nyilvannosságra hozom. A sz.-somlyói műkedvelő társulat nevében Sz-Somlyón 1886. márczius 30. Somogyi Kálmán társulati igazgató.

## Trodalom.

— A Pesti Hírlap, mely újév óta Kertészeti Ujság és Gazdasági Ujság című (szerdai és pénteki) heti melléklettel bővítette amugy is leggazdagabb tartalmát, valóban elismerést érdemel arra irányuló törekvésével, hogy válogatott jó közleményeket — s a komolyt mindég mulatsággal elegyítve — mennél többet nyújtson olvasóinak. S valóban nincs is ma tartalmasabb, kedveltebb s olvasottabb lap, mint a Pesti Hírlap, melybe a legjelesebb publicisták mellett a legkitünőbb szépirodalmi erők a legkedveltebb humoristáink dolgoznak. Az új évnegyed küszöbén azért szívesen fölívjuk a magyar olvasóközönség figyelmét arra a körülményre, hogy e jelesen szerkesztett lap ára — mely naponként 16 oldalt tartalmaz s már fölívva, igen csinos nyomdai kiállításban jut az olvasó kezéi közé — egy óra csak 1 frt 20 kr, negyedévre 3 frt 50 kr, mely a kiadóhivatalnak (Budapest, Legrády testvérek, nádor-utca 7 sz. küldendő, s az előfizetés bármely naptól kezdhető. Levelezőlapon kifejezett óhajra mutatványszámokat is küld a kiadóhivatal nyolcz napig ingyen és bérmentve.

— (Az első operabál) nagyszabású s valóban művészi kivitelű rajzot hoz az „Ország-Világ” márcz. 27-iki száma. A rajz becületére világik úgy e kitünő képes lapnak, mint rajzolójának: Mannheim Ágost-nak. A képhez Május (egyik kiváló tárczaírónk ál-neve) ír szellemes csevegést, összehasonlítván a francia operabált a magyar operabállal. A czímlapon Kissné Hegyesi Mari, a nemzeti színház e jeles tagjának pompásan sikerült arcképe van s a művésznőről Bródy Sándor írt igen sikerült jellemrajzot és még egy scrog érdekes közlemény ugyancsak e számban. Az „Ország-Világ” előfizetési ára: január—decemberre 10 frt, jan.—júniusra 5 frt, jul.—szeptemberre 2 frt 50 kr, június—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés” sel együtt: egész évre 28 frt, félére 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetést pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti-utca 6-ik szám.

— A „Képes Családi Lapok” újév-áprilisi negyede a 27 számmal véget ért. E számhoz a „Nővilág” márcziusi száma is mellékelve van, melyben dr. Boros Gábornak egy igen érdekes cikkét olvassuk a nőnek különböző népeknél való helyzetéről s látjuk hogy a magyar nők szabadságuk és a családban elfoglalt állásuknál fogva e tekintetben mindig a legműveltebb nemzetek nőivel versenyeznek. Az érdekes tartalmat különben nem kell taglalnunk, elég ha egyszerűen ide igtatjuk: A 27. szám tartalma: A gazdaság útja. (Elbeszélés, folytatása.) Lipsey Ádámról. — Dal a boldogságról. (Költemény.) Mészáros Istvántól. — Bernandé (Francia elbeszélés.) Palotai Ákostól. — Bol-yongások Erdélyben és Romániában. (Tárcza.) Gam-mel Alajostól. — Tékozló fiu. (Regény, folytatás.) Szik-lay Jánostól. — A kételkedés perezeiben. (Költemény) Tihamértól. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Ké-peink: Római nők. — Reggelre a fővárosban. — Az édes anya. — Melléklet: „Kovács nélkül.” (Vig-ro-gény.) Erdélyi Gyulától 209—224 oldal. — A borítékon: Heti naptár. Sakk-talány. — Hirdetések. — Előfizetelnél: Mólner Vilmosnál, Bpest. IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félére 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

## CSARNOK

### Az utolsó sárkány.

— Néprege. —

Írta: Kusajós Pál.

Kis fia koromban

Hallottam e mesét,

Szüret alkalmával.

Nagyon régen volt az,

Több mint félszázadja.

Az idő elszárya!...

A sárkánylyuk arról híres

Ott a hegynek oldalában,

Hogy abban a rege szerint

Sárkány lakott hajdanában.

Szilágy-Somlyó városának,

S vidékének róme, átka,

Melynek börtét nyíl, kelevéz,

Semmi fegyver át nem járta.

S ha tán még is megebezték,  
Ez csak nagyobb dühbe hozá,  
Iszonyúbb lett az alakja  
S pusztítását csak fokozá.  
Ugy hogy ökröt, lovat látni  
Már is alig hogy lehetett.  
De a mi leg borzasztóbb volt:  
Egy gyermeket is megevett! . . . .  
A város hát nagy jutalmat  
Tűzött a szörny életére.  
A rémséges pusztításnak  
Gátot kellett vetni végre.  
Kihirdették dobszó mellett:  
— Ahoz a kis-bíró érte. —  
„Ki a sárkányt elpusztítja,  
Egész kincset kap majd érte:  
Két szép ökröt, egy jó tehént,  
Az „alszegeu“ egy új házat,  
Szántóföldet, rétet, szőlőt  
És forintot éppen százat! . . . .”

Pályázó már akkor is volt,  
S a mint a díj kitűzetett,  
Minden rendű, rangu ember  
Pályázásra jelentkezett.  
Aztán volt is erős hajsza! . . .  
Sokan küzdtek a szép díjért.  
Sokan pedig vállalkoztak  
A hir-névért s dicsőségért . . . .  
Nyil és dárda, méreg verem,  
Minden meg is lett kísértve.  
Sok pályázó kapott sebet:  
De a sárkány nem volt sértve.  
A nyil. dárda azt nem járta,  
A mérget meg nem kóstolta,  
A verembe nem eselhették,  
Messziről megszimatolta . . . .  
A pályázók már csüggedtek,  
A város félt, buslakozott;  
Mert a sárkány éjjel, nappal  
Dühösebben orditozott! . . . . .

Elt akkor két árva Somlyón,  
Deli ifju és egy szép lány.  
Hogy szüleik kik valának,  
S hol születtek? . . . Az mind talány.  
Az ifjunak neve Bátor,  
A leánynak pedig Angyal.  
Az, mivelhogy bátor vala,  
Ez pedig szép, mintegy angyal! . . .  
Szerették is egymást nagyon;  
De egymásé nem lehettek!  
Szegénységek volt akadály,  
A mi ellen nem tehettek;  
Mert dolgoztak ők mindketten,  
S a keresményt félre rakták.  
Oh de gyengén gyűlt a vagyon!  
S ők azt búsan tapasztalták . . . .  
Hát Istenben bízva Bátor,  
Látva a sok rút kudarcot,  
Elhatározá, hogy ő kezd a  
Sárkány ellen irtó harcot,  
És összevett a tervéhez  
Bárányt, libát, ruczát, juhat,  
A mennyire pénze jutott,  
Vett malacot s egy pár nyulat.  
S egytől-egyig mind megölte,  
S a husokat elköltötte.  
A bőriket oltatlan jó  
Mészszel aztán megtöltötte.  
S a kis nyáját elhelyezte  
A „Krasznának“ balpartjára.  
S aztán leste: miként rohan  
Majd a sárkány a prédára . . . . .  
Oh de nem csak Bátor leste,  
Ott volt már az egész tanács,  
S a polgárság: minden szabó,  
Csizmadia, gubás, takács . . . . .  
S nem sokáig kellett várni,  
Mert a sárkány odújában,  
Iszonyu zaj keletkezett,  
Mint tűzhányó hegy gyonrában.  
S a nyílásnál látható lett  
A sárkánynak rút alakja . . . . .  
Szimatolja már a prédát . . .  
Agyarait csattogtatja! . . . .  
Szét néz . . . Szaglál! . . . S nagyot horkant! . . .  
Élvezi a jó illatot,  
S vérben uszó szemeivel  
Nézi a sok jó falatot,  
S legördül a hegyoldalán,  
S a lapályon végig rohan.  
Akik látták, azok tudják,  
Hogy milyen volt az a roham.  
Mint midőn egy erős tábor  
Rárohan egy védtelenre,  
Mikor aztán nem is lehet

Számolni a kegyelemre.  
Ugy rohant az éhes sárkány,  
S pár perc alatt mindent felfalt.  
S látszott, hogy a préda izlett;  
Mert rut ajkán nagyokat nyalt . . . .  
Aztán a dus lakomára  
Neki hasalt a Krasznának . . . . .  
Akik látták, azt hitték, hogy  
Vége nem lesz az ivásnak! . . . .  
Csak ez kellett! . . . Erre vártak! . . .  
A sárkány egy nagyot bögött . . .  
Rut szemei kildülledtek . . . .  
Rémes kinok közt vergődött . . . . .  
Felszökött . . . majd összeesett,  
Tűzet lehelt orra, szája! . . .  
Milyen lehet most a gyomra,  
A pokolnak e konyhája,  
Mely e békés polgároknak,  
Egykor annyi kárt okozott,  
S nem egy munkás családra, bút,  
Bánatot és nyomort hozott? . . . .  
Eljött most a bosszu percze.  
Ott vonaglik a rút beteg,  
Az oltatlan méstől, víztől,  
Pusztulóban a szörnyeteg! . . .  
. . . . Nincs menekvés! . . ., Egyet bög még  
És kiszakad rút párája . . . .  
Idegei megmerednek . . . ,  
S nyitva marad szeme, szája . . . .  
A városnak polgárai  
A szerencsés siker miatt  
Éltették a derék Bátort,  
S kiáltották: „Sok ily ifjat! . . .

Mig a nép az elnyult szörnyet  
Körül állta és bámulta  
A városnak feje addig  
Behatolt a „sárkány lyukba.“  
És talált ott sok . . . sok kincset,  
Összehordva egy rakásra . . . .  
Arany, ezüst s drága kövek,  
Felhalmozva egyre-másra.  
Azt aztán nagy szekereken  
A városba szállították,  
S Bátort a nyert díjon felül  
Még jól meg is jutalmazták.  
Alamizsnát is osztatott  
A város a szegényeknek,  
Mulatságot is rendezett  
A lányoknak s legényeknek.  
Már akkor is jó bandúja  
Volt ám Somlyó városának,  
Névnapokon menyegzőkön  
Zenéjüknél vigadának.

Bátor már most hogy gazdag lett,  
A szép Angyalt nőül vette,  
Jelen volt az egész város,  
Mikor a pap megeskette.  
Négy napig folyt a lakoma.  
Minden volt ott, mi jó, drága.  
Nem kímélte a költséget  
A városnak polgársága, —  
Hálából, hogy Bátor őket  
A sárkánytól megmentette,  
Amint ezt egy hű krónikás  
Azon tájban följegyezte.  
És ha hitelt lehet adni  
A krónikás írásának,  
A „somlyói Báthory“-ak  
Mind Bátortól származának.

S vágytok tudni azt a helyet  
Hol a sárkányt eltemették? . . . .  
A „néprege“ azt mondja, hogy  
A „puposhegy“ alá tették.

## Hirdetések.

110. szám.

A zilah-nagykárolyi-, sarmaság-sz.-somlyói helyi érdekű vasút engedélyokmánya a m. kir. kormány által rövid idő alatt kiadatni fogván, az alapítóbizottság megbízása alapján az **alakuló közgyűlést** a kereskedelmi törvény 154. s következő §§-ai értelmében a „résztvény-társaság“ megalakítására s a szükséges további intézkedések megtételére folyó évi **április hó 21-ik napjának d. e. 10 órájára** s folytatólag Zilahra a megyeház nagytermébe ezennel összehívjuk, s a megjelenésre a törzsvényeket előjegyzett összes érdekelteket tisztelettel fölkérjük.

A tanácskozás tárgyai a következők:

1. A résztvényesek névsorának felolvasása, az általuk elvállalt kötelezettségek bejelentése.

2. A közgyűlés határozatképességének megállapítása.

3. Jegyzőkönyv hitelesítésére bizottság kikiáltása.

4. Az alapítóbizottság jelentése az eddigi eljárások eredményéről, az igazgatóság kinevezéséről s a szükséges tisztviselők alkalmazásáról.

5. Alapszabályok előterjesztése, megállapítása, a megalakulás kimondása s az alapító bizottság által gyakorolt jogoknak és kötelezettségeknek az alakulandó részvénytársaságra leendő átruházása.

6. Az építő és pénzügyi csoporttal kötött szerződés bemutatása.

7. Felügyelőbizottság választása.

8. A kereskedelmi törvény 154. s következő §§-saiban foglaltak iránt intézkedés s esetleg előforduló más ügyek tárgyalása.

Zilah, 1886. márczius 17.

Az alapító bizottság nevében:

BARANYI,

főispán, elnök.

ÁLGYÁ MIKLÓS,

titkár.

41.—2—2.

### Hirdetmény.

Sz.-Somlyón a „Báthory kör“-ben egy belső telek rajta levő több lakosztálylyal bíró házzal [a Jolbej Kristóf féle] örökáron azonnal eladó. Értesítést ad Jolbej József és alatt írott

Tömösváry József.

47.—1—1.

30. sz. 1886.

### Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbíróság 3755.—1885. számú végzése által a Krasznamegyei takarékpénztár javára Szathmáry Dániel ellen 900 frt tőke, ennek 1885. év október hó 13. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 75 frt 65 kr 1/2 % óvás perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 960 frt 40 kr-ra becsült házi butorok s boros edényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 382.—1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis M.Goroslón 1886. április 12. Sz.-Somlyón leendő eszközzésére 1886. évi április hó 13-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyó, 1886. évi márczius 24. napján.

VIRÁG LÁSZLÓ,

45.—1—1.

kir. bir. végrehajtó

Szilágymegye alispánjától.

1044—1886. szám.

### Pályázati hirdetmény.

Szilágymegye alispánja közhirrre teszi, hogy az alábbi körorvosi állomások, a megjelölt fizetések élvezete mellett betöltendő; mihez képest felhívottnak mindazok, kik ezen állomások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy ez iránti pályázati folyamodványukat kellőleg fölszerelve hozzám folyó évi május hó 1-ig nyújtsák be.

Megjegyzem, hogy két szomszédos körre benyújtott folyamodványok is, a mennyiben azokra külön-külön pályázó nem jelentkeznek, figyelembe fognak vétetni s az ideiglenesen ekkép egyesítendő körök székhelye következőleg állapittatik meg.

I. kör. Székhely: Alsó-Szopor. Fizetés 400 frt.  
II. kör. Székhely: Tasnád. Fizetés 300 frt. E két kör egyesítése esetén székhely: Ákos.  
III. kör. Székhely: Ér-Körös. Fizetés 400 frt.  
IV. kör. Székhely: Magyar-Csaholy. Fizetés 300 frt. E két kör egyesítése esetében székhely: Péér.  
V. kör. Székhely: Kraszna. Fizetés 400 frt.  
VI. kör. Székhely: Felső-Szék. Fizetés 350 frt. E két kör egyesítése esetében székhely: Kraszna.  
VII. kör. Székhely: Zilah. Fizetés 300 frt.  
VIII. kör. Székhely: Diósd. Fizetés 400 frt. E két kör egyesítése esetében székhely: Diósd.  
IX. kör. Székhely: Felegregy. Fizetés 400 frt.  
X. kör. Székhely: Almás-Balázsháza. Fizetés 300 frt. E két kör egyesítése esetében székhely: Magyar-Egregy.  
XI. kör. Székhely: Illéfalva. Fizetés 400 frt.  
XII. kör. Székhely: Sülelmed. Fizetés 300 frt. E két kör egyesítése esetében székhely: Egerhát.  
XIII. kör. Székhely: Sz.-Cseh. Fizetés: 300 frt.

Ha ezen három körre külön-külön avagy abból 2-re folyamodó nem akadna, a háromra együttesen beadott kérelmek is figyelembe fognak vétetni. A székhely ez esetben Sz.-Cseh lesz.

Zilahon, 1886. márczius 24-én.

SZIKSZAI LAJOS,

alispán.

46—1—1